

Sclipăt

Adina Speranta

în palmă pulsa o inimă albastră
încet ca o rugă uitată
și nu știu cum
dintr-odată
a devenit cer
un cer care se zbătea
și-au început să cânte
clopote de fier
iar în palmă creșteau rădăcini
și crengi albastre se agățau
cu degete ca niște spini
pământul se rupea de gleznă
cădea din el o pulbere gălbuie
un aluat livresc desprins parcă din beznă
până la granița sortită învierii
în care-acest albastru
funebru rece și inert
așteaptă salvatorul ascuns într-o scânteie

adina v.

3.01.2020